

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Wojciech Langer**

Protokolant: Katarzyna Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2022 roku

sprawy **R. P.**

syna Z. i Z. z domu L.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 stycznia 2020 roku w miejscowości C. rejonu (...) stosował wobec funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w N. M. K. i A. T. groźby bezprawne pozbawienia życia, w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej związanej z realizacją nakazu doprowadzenia go do Zakładu Karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności, a nadto znieważył wymienionych funkcjonariuszy słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 24 kwietnia 2013 r. sygn. akt (...) za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. **uznaje** oskarżonego R. P. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 224 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk **wymierza** mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na zasadzie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** oskarżonego R. P. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. P. (1) kwotę 840,00 (osiemset czterdzieści 00/100) złotych – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1355/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych			

czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

USTALENIE FAKTÓW

0.1.Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.1.1.

R. P.

w dniu 29 stycznia 2020 roku w miejscowości C. rejonu (...) stosował wobec funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w N. M. K. i A. T. groźby bezprawne pozbawienia życia, w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej związanej z realizacją nakazu doprowadzenia go do Zakładu Karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności, a nadto znieważył wymienionych funkcjonariuszy słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem

		<p>przez nich obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 24 kwietnia 2013 r. sygn. akt (...) za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p><i>tj. o przestępstwo z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
R. P. w dniu 29 stycznia 2020 roku w miejscowości C. rejonu (...) stosował wobec funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w N. M. K. i A. T. groźby bezprawne pozbawienia życia (że pozabija ich jeśli wejdą do wnętrza zamkniętego mieszkania, że ich pozabija, jeśli go nie puszczą), w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej związanej z realizacją nakazu doprowadzenia go do Zakładu Karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności, a nadto znieważył wymienionych funkcjonariuszy słowami powszechnie uznanymi za obelżywe (jebane psy, kurwy jebane,	protokół przeszukania, protokoły oględzin, karta karna, odpisy wyroków,	5, 8, 10, 36, 42-53, 86, 92,	

pojeby pierdolone, pedały) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 24 kwietnia 2013 r. sygn. akt (...) za umyślne przestępstwo podobne. R. P. wiedział, że M. K. i A. T. są policjantami, wiedział też, w jakim celu zjawili się oni w miejscu jego zamieszkania. Opisane wyżej słowa wypowiadał zarówno w budynku, jak i przed nim, kiedy był doprowadzany do radiowozu.

Matka R. Z. P., wyraziła na piśmie zgodę na siłowe wejście do pomieszczeń zajmowanych przez syna 29 stycznia 2020r.

R. P. był wcześniej wielokrotnie karany, między innymi za przestępstwa z art. 224 § 2 kk i z art. 226 § 1 kk.

R. P. w chwili opisanego wyżej czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem. Nie stwierdzono u niego objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innej istotnej psychopatologii. R. P. - o ile tego chce - potrafi kontrolować swoje

emocje i zachowanie, w tym powstrzymywać się od zachowań agresywnych.			
zeznania Z. P.	17		
oświadczenie Z. P.	21, 199		
zeznania A. T., zeznania M. K.,	22, 27, 161, 198,		
opinia biegłych lekarzy psychiatrów	66-68		
częściowo wyjaśnienia R. P.	160		
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

	<p>protokół przeszukania, protokoły oględzin, karta karna, odpisy wyroków,</p>	<p>Ani forma, ani treść tych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości, nie była też kwestionowana w toku postępowania. Sąd wykorzystał je przy dokonywaniu ustaleń faktycznych.</p>	
<p>zeznania Z. P.</p>	<p>Matka oskarżonego, podała, że jej syn został zatrzymany przez Policję, opisała także część budynku zamieszkaną przez syna, która stanowiła odrębne mieszkanie. Na rozprawie zeznała, że dwaj mężczyźni okazali "blachy", to byli policjanci, powiedzieli, że przyjechali po syna, ona wskazał im drogę, potem twierdzili, że drzwi są zamknięte i prosili ją o wyrażenia zgody na ich wyważenie, podpisała przy tym podyktowane jej w tym celu oświadczenia. Zeznała ona, że policjanci i syn byli wulgarni. Wg niej syn wiedział, że ma do odbycia karę pozbawienia wolności. Sąd dał wiarę jej zeznaniom co do kluczowych faktów (przybycie policjantów, wymiana zdań z jej synem, który także używał wulgaryzmów, wyważenie drzwi i wcześniejsze napisanie oświadczenia o wyrażeniu zgody na takie zachowanie oraz wiedza syna co do konieczności odbycia kary) i wykorzystał je przy dokonywaniu powyższych ustaleń.</p>		

oświadczenie Z. P.	Odrębne oświadczenie Z. P. o tym, iż wyraża zgodę na siłowe wejście do pomieszczeń zajmowanych przez jej syna i ewentualne uszkodzenie drzwi, nie było kwestionowane co autentyczności, potwierdziła ją także autorka pisma.	
zeznania A. T., zeznania M. K.,	A. T., jeden z funkcjonariuszy mających doprowadzić R. P. do Zakładu Karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności, opisał przebieg zdarzenia: rozmowę z matką oskarżonego, a następnie z nim samym (poprzez zamknięte drzwi, kiedy poinformowali go tym, że są z Policji i jaki jest cel ich wizyty), w czasie której R. P. używał wobec nich słów wulgarnych i gróźb, mających na celu to by odstąpili od swoich czynności służbowych w postaci realizacji nakazu doprowadzenia oskarżonego, używał też gróźb wobec domowników. Świadek podał też, że rodzice oskarżonego wyrazili zgodę na siłowe otwarcie drzwi. Opisał on także dalsze czynności, w których brali udział kolejni funkcjonariusze policji przybyli na miejsce zdarzenia oraz, to, że oskarżony groził im śmiercią, jeśli go nie puszcza, w czasie kiedy był w kajdankach	

	<p>odprowadzany do radiowozu. Zeznania tego świadka jako wiarygodne stały się podstawą dla dokonania kluczowych ustaleń faktycznych. Świadek ten nie miał wcześniej żadnych zatargów z oskarżonym, nie miał więc żadnego interesu w tym by fałszywie przedstawić jego zachowanie 29 stycznia 2020r. Podobnie Sąd ocenił i wykorzystał zeznania drugiego z interweniujących policjantów, M. K..</p>	
opinia biegłych lekarzy psychiatrów	<p>W toku postępowania zasięgnięto opinii biegłych lekarzy psychiatrów, którzy przebadali oskarżonego w warunkach ambulatoryjnych i nie stwierdzili u niego objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innej istotnej dla sprawy psychopatologii. W ich ocenie R. P. - o ile tego chce - potrafi kontrolować swoje emocje i zachowanie, w tym powstrzymać się od zachowań agresywnych. W czasie zarzucanego mu czynu wg biegłych mógł on rozpoznać znaczenia czynu i pokierować swoim postępowaniem. Sąd uznał ich opinię za jasną, pełną i rzetelną. Podzielił zawarte w niej wnioski i wykorzystał je przy dokonywaniu ustaleń faktycznych.</p>	

częściowo wyjaśnienia R.
P.

Oskarżony R. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że policjanci mieli go doprowadzić do więzienia, przyjechali do niego do C., nie pamięta o której, obudził się, oni wpuścili rurkę (przez wizjer w drzwiach) i zagazowali mieszkanie, czego świadkiem była jego mama, wyważyli drzwi, on leżał na łóżku, mając rozłożone ręce, żeby nie strzelali. Oskarżony podał, że policjanci wykręcali mu ręce, nie trafili z nim do radiowozu, nie mógł oddychać, przeklinał, pojawili się kolejni policjanci. Dodał, że jak wstał słyszał kopanie przez drzwi, nie wie, czy coś mówili, jak zobaczył gaz, powiedział do nich "kurwy, co robicie", a potem jak go skuli mówił, żeby go może nie bili. R. P. wyjaśnił na rozprawie, że M. K. się przedstawiał, powiedział: Policja.

Sąd uznał relację oskarżonego za godną dania jej wiary jedynie w części, w jakiej potwierdza podjęcie interwencji policyjnej w celu doprowadzenia go do Zakładu Karnego (miał więc on świadomość tego kim są mężczyźni, jacy pojawili się pod drzwiami jego mieszkania i jaki jest cel ich obecności), oraz to, że w jej trakcie zwracał się wulgarnie

	<p>do policjantów. Co się zaś tyczy dokładnego przebiegu interwencji to relacja R. P. w tym zakresie, jako sprzeczna z zeznaniami świadków, w tym po części matki oskarżonego, w tym zakresie nie zasługuje na wiarygodność, jest bowiem sprzeczna z pozostałym materiałem dowodowym i stanowi realizację obranej przez R. P. linii obrony. Dlatego też, jedynie opisana jako pierwsza, część wyjaśnień oskarżonego stała się podstawą dla dokonanych wyżej ustaleń faktycznych.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. P.

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny nie pozostawia wątpliwości, iż R. P. 29 stycznia 2020r. wiedział, że M. K. i A. T. są policjantami, wiedział także, że przybyli oni do C. celem doprowadzenia go do Zakładu Karnego, gdzie miał odbywać karę pozbawienia wolności. Oskarżony kierował tego dnia do obu funkcjonariuszy publicznych (jakimi są policjanci) groźby pozbawienia życia, w celu zmuszenia ich do odstąpienia od realizacji ich czynności, czyli doprowadzenia go do Zakładu Karnego (mówił, że ich pozabija, jeśli go nie puszczą). Ponadto używał wobec nich, szeregu opisanych wyżej, obelg, słowa te kierował do policjantów w czasie pełnienia przez nich służby i w związku z tą służbą, były one reakcją na ich czynności zmierzające do zrealizowania nakazu doprowadzenia R. P.. Swoim zachowaniem wyczerpał więc znamiona opisane w art. 224 § 2 kk i w art. 226 § 1 kk.</p> <p>Czynu tego dopuścił się on w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne w</p>	

wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z 24 kwietnia 2013r., (...).

Jego zachowanie było przy tym zawinione i społecznie szkodliwe w stopniu przekraczającym znikomość. R. P. jest dorosłym mężczyzną, w chwili czynu miał 41 lat, po jego stronie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające zdolność ponoszenia winy. Nie można uznać, że pojawienie się policjantów samo w sobie było dla oskarżonego takim szokiem, że nie mógł on podejmować racjonalnych decyzji co do swojego zachowania. Nie był to pierwszy kontakt z funkcjonariuszami Policji w życiu R. P., był on bowiem wcześniej karany, między innymi za przestępstwa z art. 224 § 2 kk i 226 § 1 kk (w 2012r., dwukrotnie w 2013r., w 2016r., w 2019r.), ponadto, jak wynika z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, oskarżony "o ile tego chce - potrafi kontrolować swoje emocje i zachowanie, w tym powstrzymać się od zachowań agresywnych". W związku z tym posiadał on swobodę w podjęciu decyzji o tym, jak zachować się wobec przybyłych policjantów, ponosi więc winę, za swoje zachowanie. Czyn oskarżonego godził w działalność Policji,

<p>skutkował koniecznością istotnego wsparcia dwóch policjantów (tak liczbowego, jak i jakościowego), by zrealizować zamierzoną czynność, znie wag i gróźb wobec policjantów dopuścił się on nie tylko w budynku, ale i przed nim, w czasie gdy był doprowadzany do radiowozu. Jego zachowanie było więc społecznie szkodliwe w stopniu znacznie przekraczającym znikomość. Stanowiło ono tym samym przestępstwo.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. P.	I	I	Uznając oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając taką karę Sąd uwzględnił zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające. Do tych pierwszych zaliczył dobre relacje oskarżonego z rodzicami, co wynika z zeznań jego matki złożonych na rozprawie. Okolicznością obciążającą jest zaś wcześniejsza, wielokrotna karalność oskarżonego, nie tylko w zakresie skutkującym działaniem w ramach recydywy. R. P. był wiele razy pozbawiany wolności, mimo to,

wciąż lekceważy porządek prawny i dopuścił się kolejnego przestępstwa. W tym stanie rzeczy jedynie kara pozbawienia wolności, daje szansę na zrealizowanie celów kary, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Tylko kolejny okres izolacji penitencjarnej pozwoli oskarżonemu zrozumieć naganność i nieopłacalność naruszania prawa, będzie stanowił także dla niego realną dolegliwość. Kara ta przyczyni się także do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, w tym najbliższego otoczenia oskarżonego i pokrzywdzonych policjantów, do których dotrze informacja o konieczności szacunku dla funkcjonariuszy publicznych, w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych, których celem - w przypadku Policji - jest zapewnienie bezpieczeństwa społeczeństwu. Dolegliwość powyższej kary nie przekracza stopnia winy R. P., jest adekwatna do wagi popełnionego przestępstwa. Jest to więc kara sprawiedliwa.

Inne
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Sąd mając na uwadze orzeczoną karą pozbawienia wolności oraz sytuację majątkową oskarżonego (brak stałego źródła dochodu, dwoje dzieci na utrzymaniu), zwolnił go w całości od ponoszenia kosztów sądowych, gdyż ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.		
III	R. P. był w toku postępowania sądowego reprezentowany przez obrońcę z urzędu adw. P. P. (1), koszty		

tak udzielonej pomocy prawnej nie zostały uiszczone. Dlatego też Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 840 zł, uwzględniając stan normatywny wynikający z wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie SK 66/19.

Podpis